

„Wij hebben er zwaar aan getild”

...vertroude een van de gebroeders De Jong mij vorige week zaterdagmorgen in de rijwielstalling toe. (Het kan Cor zijn geweest, maar voor hetzelfde geld Dick). 22 april werd in deze contreien namens de (houdt u vast!) Vereniging Zelfbescherming Bedrijven en Inrichtingen A-Kring Zuid-Holland b, een brandweerwedstrijd georganiseerd. Nu was het niet zo, dat er zo zwaar aan die wedstrijd getild was, maar de bouw van de percelen Heemstraat 11 en 13, opgetrokken uit tegels van 17 kilo per stuk, had menig lid van onze bedrijfsbrandweer al bij voorbaat enkele stijve spieren bezorgd.

Tussen 9.00 en 13.00 uur verscheen als een duveltje uit een doosje met de regelmaat van een klok ieder kwartier een dikke zwarte rookwolk uit het provisorisch opgetrokken bouwsel. Met dezelfde regelmaat stond weer een nieuwe ploeg klaar om zijn kunnen te bewijzen.

KLM-ers, PTT-ers, Nutricianen, Statistici, Oortroiraadsleden, Duinwaterleidenaren, In- en Uitvoerders (van de Centrale Dienst) en 3 ploegen namens even zoveel ministers traden met onze ploeg in het warme strijdperk.

Het was een goed-georganiseerde, vlot verloopende wedstrijd. De ploegen streden enthousiast, vooral omdat er weinig aan de fantasie over werd gelaten. Er was vuur, er was water en er waren belèndende percelen die nat gehouden moesten worden. (Ze hebben hem keurig nat gehouden, mijnheer Messnig!). Een deskundige jury, bestaande uit brandweerofficieren uit Den Haag, Voorburg en Rotterdam was aanwezig om ieder optreden naar waarde te schatten. In de loop van de wedstrijd gaven de heren Ir. J. W. Baurdoux, Ir. H. Borleffs, Generaal Ubbink, Hoofd Bescherming Bevolking, en vele diensthooften van Ministeries en bedrijven door hun aanwezigheid blijk van belangstelling.

Toen de jury de punten ging vergelijken bleek, dat onze ploeg voor de eerste prijs in aanmerking kwam. De tweede prijs ging naar de Centrale Directie PTT, althans naar ploeg II, die als taak heeft deze directie tegen brand te beschermen. De derde prijs was voor de ploeg die vanzelfsprekend het meest vertrouwd is met water: die van de Duinwaterleiding.

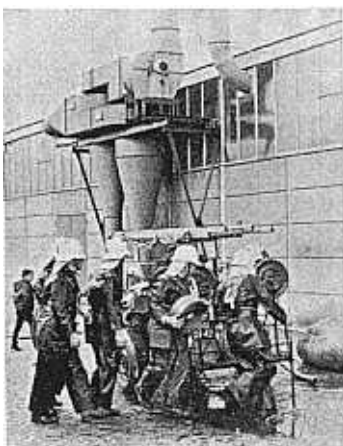
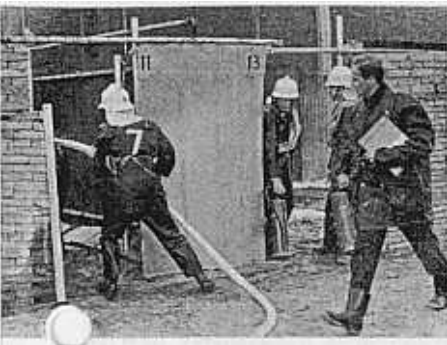
En laat nou het puntenaantal waarmee onze ploeg won precies gelijk zijn aan het nummer van onze interne brandmelding: 321! Over toevalligheden gesproken! Maar dit was bevestiging van de enige toevalligheid. Dat onze ploeg onder de bezielende leiding van de heer N. Kouwer de eerste prijs uit het vuur kon slepen was het gevolg van enthousiasme en kundigheid.

Mocht u dat enthousiasme kunnen opbrengen en die kundigheid willen aanleren: dat kan. Eén telefoontje naar toestel 303 is voldoende.

EERSTE
PRIJS
VOOR
ONZE
BRANDWEER

Een
Pinksterbloem
voor
Moederdag

Van jubilarissen gesproken .....

Ongetwijfeld heeft de heer R. Lubach er geen spijt van, dat hij op veertigjarige leeftijd de beslissing nam een omscholing te volgen voor precisie-bankwerker. In november 1954 sloot hij de cursus af en kwam bij ons in dienst om het geleerde in praktijk te gaan brengen. De Proefwerkplaats werd en is zijn werkterrein. 15 mei zal het een feestterrein zijn. Onze gelukwensen!

Via de Technische Diensten van Amsterdam en Alkmaar is de heer R. V. Haccou in december vorig jaar weer op zijn punt van uitgang teruggekeerd: Den Haag. Daar maakt hij 15 mei op de Proefwerkplaats zijn eerste 12½ jaar vol. Reden waarom wij graag een plaatsje in onze kolommen voor hem inruimen en dat bij voorbaat vergezeld laten gaan van onze felicitaties.

In mei zijn de feesten voor de heer M. J. Teunissen niet van de lucht. Als hij nauwelijks bekomen is van zijn verjaardag op 10 mei, moet hij 15 mei opnieuw felicitaties in ontvangst nemen. Afgaande op de foto schijnt hij er geen bezwaar tegen te hebben. De collega's van de afdeling TT-montage zullen zich bij verjaardag en 12½-jarig dienstverband niet onbetuigd laten. Proficiat!

Een week later, om precies te zijn: 22 mei moeten wij onze schreden naar een ander deel van ons bedrijf richten. Voor wie bekend is op de Draaierij zal de heer L. Overtoom geen onbekende zijn. In de afgelopen 12½ jaar bleef hij behalve ons bedrijf ook de afdeling trouw. Wij feliciteren de heer Overtoom nu vast met zijn jubileum. De Draaierij zal op haar onnavolgbare wijze wel volgen.

Het zal voor de heer J. E. J. van der Neste 22 mei een wat vreemde dag worden in de Gereedschapmakerij. Dan zal er in die afdeling het een en ander gebeuren, dat hij niet heeft gepland. En dat gebeurt niet vaak. Maar aan het slot van 12½ jaar mag dat voor een keer. Wij adviseren hem: Laat het maar rustig gebeuren. En dat advies laten wij dan graag van onze gelukwensen vergezeld gaan.

R. Lubach

L. Overtoom

R. V. Haccou

J. E. J. van der Neste

M. J. Teunissen

„Waar is die keuken dan?”

Dat is de vraag die vrijdag 21 april naar aanleiding van tractaties bij koffie en soep en kleurige affiches in de kantine niet van de lucht was. Alsof wij niet in het VDH-tje van 10 februari j.l. in woord en beeld de keuken-in-woording bij u thuis hebben gebracht!

Recht onder de bovengrondse is nu een ondergrondse keuken gemaakt. Onze collega's van de Gebouwen- en Onderhoudsdienst hebben hun beste beentje voorgezet. 't Is een juweeltje van een keuken geworden van alle gemakken voorzien. Menige huisvrouw zal jaloers zijn op de perfecte wasem-afzuiginstallatie, in de muur weggewerkte kasten, betegelde muren en vloer en de bijzonder doelmatige indeling.

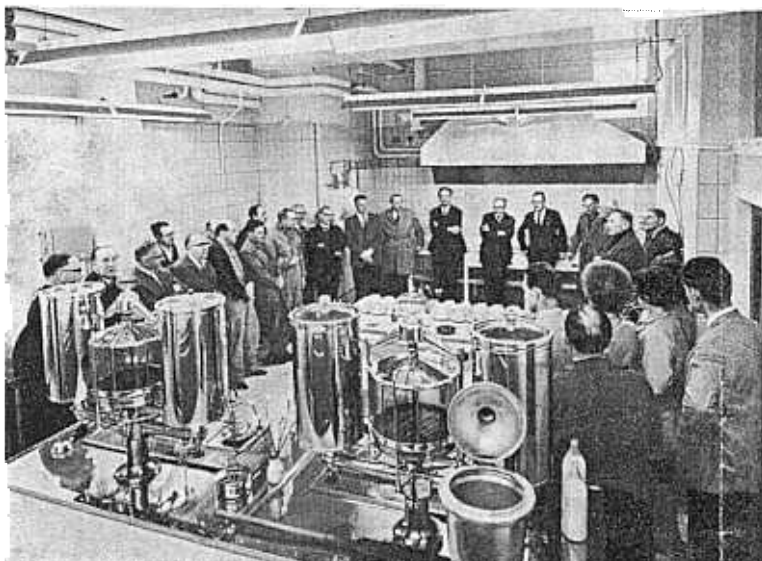
Dank zij het feit dat bij de voorbereidingen ook ons kantinepersoneel heeft mogen meedenken en meebeslissen, is men gekomen tot een efficiënt ingericht geheel. Mejjuffrouw M. G. Donkersloot tapt er met zichtbaar genoegen haar 1800 koppen koffie die in ons bedrijf dagelijks als ochtend-koffie worden verslonden. Om die koffie op een gemakkelijke manier naar de Telco te kunnen transporteren is er in de keuken een deur gemaakt die uitkomt op de ondergrondse gang, die het Ontspanningsgebouw met de Telco verbindt. Een trapje, met een plateau op de hoogte van de wagentjes waar de koffie-containers op worden vervoerd, voorkomt gesjouw met zware attributen. Niet alleen onze twee Rowenta's zijn naar beneden verhuisd, ook het afwasapparaat en de afwasbakken (voor bestek) hebben er een plaatsje gekregen. Door deze opruiming in de boven-keuken zullen daar heel wat minder „botsingen" voorkomen. De muren moeten er nog wel bijgewerkt worden, maar daar draaien onze experts hun hand niet voor om.

De soep wordt nog boven gemaakt, want daar staan de gasstellen. Bovendien zou het van beneden naar boven „liften" van de soep omslachtig zijn en een te snelle afkoeling tot gevolg hebben.

Van de heer J. J. Kersten hoorden wij dat de soepdrinkers van de winter in groter getale kwamen opzetten dan de laatste tijd het geval is, nu de temperatuur buiten iets minder winters aanvoelt. Verkocht hij aanvankelijk ± 350 koppen per dag, nu is zijn omzet gedaald tot ± 280 koppen.

Zoals u ziet gaat er nog heel wat om in onze keukens. Wat denkt u bij voorbeeld van ± 375.000 koppen koffie per jaar, of in liters uitgedrukt 62.500 liter! Alleen koffie, daar komen nog zo'n 1600 koppen thee per dag bij.

Een grotere en meer praktisch ingerichte keuken erbij was werkelijk geen overdaad. Wij wensen ons kantinepersoneel geluk met dit staaltje van subliem vakmanschap.

heer N. W. Lagendijk spreekt bouwers en nieuwe bewoners toe bij de officiële ingebruikneming.

50 jaar normalisatie in Nederland

Ik had vannacht een eigenaardige droom. Ik droomde dat ik ging verhuizen. In die droom leefde ik echter niet in de hedendaagse tijd, maar een paar eeuwen terug, omstreeks de Middeleeuwen dus.

Het was niet zo'n grootse verhuizing, onze meubels en andere spullen zouden wij met een houten kar vervoeren naar een dorpje dat een paar kilometer verderop lag. Er liep een verhard pad tussen de twee nederzettingen en wij hadden het geluk dat een boer uit de omgeving — een vriend van mij — ons twee paarden ter beschikking had gesteld om de volbeladen wagen te trekken. Het rijden met houten wielen over verharde zandpaden was niet zo gemakkelijk. De wielen zaten namelijk met grote moeren aan de wagen vast en bij iedere hobbel in de weg werden deze iets losser getrild. Losgetrilde moeren vielen in het zand en raakten zo verloren. De smid in mijn vorige woonplaats

schroefde er altijd bij een reparatiebeurt nieuwe, door hemzelf vervaardigde, moeren op. Maar nu bleek dat de smid in onze nieuwe woonplaats heel andere zelfgemaakte moeren bezat, die niet op mijn bouten pasten.

Wat nu? Het betekende stagnatie om nieuwe bouten en moeren te maken en het kostte bovendien veel geld.

De wekker zorgde voor de oplossing.

Als men tegenwoordig gaat verhuizen passen alle bouten en moeren en dergelijke, omdat men ze „genormaliseerd” heeft. Zelfs de elektrische spanning is genormaliseerd op 220 volt wisselstroom 50 Hz en over enkele jaren is ook de samenstelling van het gas genormaliseerd in geheel Nederland en zelfs in de omringende landen.

In de laatste zinnen staat driemaal het woord *normaliseren*; driemaal voordeel wegens genormaliseerde onderdelen en dergelijke. Het doel van normalisatie kan men als volgt samenvatten: tegen gaan van schadelijke verscheidenheid.

Bij normalisatie denkt de leek vaak alleen aan genormaliseerde „schroefjes”, maar het omvat veel meer. Wij denken daarbij bij voorbeeld aan de internationale genormaliseerde veiligheidsvoorschriften voor elektrische huishoudelijke toestellen.

Ook in ons bedrijf is een actieve normalisatie-commissie die óf interne normen opstelt voor die artikelen die speciaal van ons bedrijf de voorkeur verdienen (bij voorbeeld gereedschappen) óf van de officiële normaalbladen weer aangeeft welke uitvoeringsvorm bij ons bij voorkeur moet worden toegepast door de constructeurs. Een voorbeeld van interne normalisatie is: de houten wanden die de Gebouwendienst maakt en plaatst. Ook hier is het kostenaspect een stimulans geweest voor het tot stand komen van deze normaalwand.

Vijftig jaar actief normalisatiewerk door het Nederlands Normalisatie Instituut en vele tientallen jaren actief intern normalisatiewerk in ons bedrijf betekent echter zeker niet dat het nu volmaakt is.

Bij het schrijven van dit artikeltje kregen wij een volmaaktheidsvisioen. Als het toch eens zo was dat onze Gebouwendienst slechts enkele elektromotoren in voorraad behoefde te hebben om bij elke storing aan een machine direct over vervanging te kunnen beschikken. Dat elektromotoren geheel waren genormaliseerd wat betreft buitenafmeting, ashoogte, asdiameter, wijze van elektrisch aansluiten, plaats bevestigingsgaten, soort koeling enzovoort. Zodat alleen enkele types nodig waren in verband met de noodzakelijke verschillen in aantallen pk's. Als deze normalisatiedroom eens werkelijkheid werd, wat zou dan de besparing groot zijn:

- veel minder opslagruimte nodig;
- veel minder „dood” kapitaal;
- veel minder kans dat net toch voor een vitale motor geen reserve is;
- geen zoek- en paswerk om in de voorraad de motor te vinden die past;
- veel kortere bedrijfsstagnatie;
- zeer snelle omwisselbaarheid bij de betreffende machine.

De werkelijkheid? Bekijk u de foto maar eens goed. In een afgesloten ruimte in de kelder van het hoofdgebouw staan een groot aantal elektromotoren van ongeveer gelijk vermogen klaar, om direct dienst te kunnen doen als een draaibank of een vitale afzuiginrichting defect raakt. Zij staan klaar voor de vitale machines, voor vitale installaties met de spanningen 3 x 220 V en 220/380 V, want ook daar moet onze Gebouwendienst rekening mee houden: twee „soorten” spanningen op ons complex. Hopelijk is de juiste motor erbij als morgen uw draaibank uitvalt. Dankend voor het nuttige werk dat het Nederlands Normalisatie Instituut thans 50 jaar heeft verricht, wensen wij dit instituut nog vele jaren toe van verder groeiend, kostenbesparend normalisatiewerk.

Wij gedenken

24 april overleed onze oud-werknemer M. Zarkiewiez. Van maart 1954 tot juli 1966 was hij bij ons werkzaam in de afdeling Nabewerking. In verband met het bereiken van de 65-jarige leeftijd verliet hij op laatstgenoemde datum ons bedrijf. Ver van zijn geboorteland Polen heeft hij sinds het uitbreken van de 2e wereldoorlog voor zijn en onze vrijheid gevochten en voor zijn bestaan gewerkt. Zijn gezondheid belette hem lang van zijn welverdiende rust te kunnen genieten. Moge de bodem van zijn tweede vaderland hem de rust en de vrede geven, die hij in zijn leven heeft moeten missen.

Graag willen wij hier de

hartelijke dank

overbrengen aan directie, chefs, collega's, Ziekentroost en EHBO-ers voor hun belangstelling getoond bij jubilea en ziekte. Deze dank brengen wij over namens: de heren H. van Duykeren, H. P. L. de Ridder en M. Bruijn en mejuffrouw E. Meuleman.

Proficiat!

Felicitamos o Sr. F. Suzano de Jesus Pinto pelo seu matrimonio com a Sra. M. van Denen. Tevens gaan onze gelukwensen naar de heer W. Freeman in verband met zijn huwelijk op 2 mei met mejuffrouw N. Groeneweg en naar het gezin van onze collega F. M. v. d. Plas waar Claire Elisabeth is geboren.

Redacteur: C. Schrevel
met medewerking van
N. J. M. Noordendorp, Den Haag
Redactie-adres:
Postbus 1060, Den Haag
Telefoon (070) 81 43 11, toestel 521.